

INTERKOM

Nástěnné noviny SFK mládeže SPECTRA při ODPM v Praze 8, neprodejné kopie č. určeno výhradně jako metodicko-informační materiál pouze pro vnitřní potřebu klubu
vyšlo dne 15.9.1984

Období tří měsíců relativních SF prázdnin pomalu končí. Jak se to pozná? Jednoduše. SF rok končí PARCONem a začíná zase PARCONem. Nevěříte? Tak věnujte pozornost oznámení z Pardubic ve vedlejším sloupci. Tato zpráva vlastně nejlépe ukazuje, že Parcon jako takový nejsou jen ty tři dny setkání v Pardubicích, ale především skoro celoroční, soustavná práce pardubického klubu. Letošní PARCON byl lepší než loňský, a o tom, jaký bude ten příští, se začíná rozhodovat již nyní. Z týmu organizátorů odešel Pavel Poláček (ze školy do života), ale včas se postaral o to, aby jeho místo nezůstalo prázdné. Určitě však nebude na škodu, když se ostatní kluby začnou již nyní zamýšlet nad tím, s čím přispět k tomu příštímu setkání a jak pardubickým s jeho organizací pomoci. protože scénář tak rozsáhlé akce se musí organizovat se značným předstihem, aby se všechno stihlo včas dohodnout, upřesnit a připravit. Takže vy všichni "aktivní" sci-fisté: přemýšlejte, zvažujte, nabízejte, piště do Pardubic, spolupracujte. A aby vám to šlo lépe od ruky, přinášíme něco postřehů a inspirací na téma P A R C O N 84.

J.veis: PO 3 LETECH

Poprvé to byla záležitost víc štěstí než rozumu - nechtě se P. Poláček a spol. P.R.O. ne-urazí. Ale rozhodli se tentokrát prosadit nápad s nímž neměli pražskou zkušenost, a ejhle - vyšlo to. Přišli sami s dělením soutěže do dvou kategorií podle věku (což jsem osobně nepovažoval za šťastné), porota vznikala ze pochozu a L.Macháček byl jejím předsedou z toho důvodu, že žil v Pardubicích a jako rutinnový literár měl rozhodně v těchto záležitostech víc zkušeností, než organizační výbor. Pamatuji-li se dobře, seděli v porotě ještě Z.Volný, ing.Křivka, P.Poláček a já. Veškeré povídky pročítala pardubická trojice, my s Volným jsme hodnotili jen užší výběr, z-bavený veškerých na první pohled grafomanských pokusů a zjevných plagiátů. Tohle bylo totiž podle mého názoru pro první ročník nejcharakterističtější - objevila se prostě nová soutěž a tak desítky nadšených grafomanů, do té doby obesilajících jakoukoli literární soutěž, to zkusily i v Pardubicích. Vsadil bych se, že některé z povídek existovaly v ne-sf podobě; plagiáty byly až dojemně přesné, jakoby se jejich autoři báli vzdát se od předlohy o víc jak slovo v odstavi. Ale zároveň tam byly už také pěkné kusky autorů, kteří se úspěšně objevili i v dalších ročnících. Poprvé jsem si tam všiml J.Hlavičky, dokonce si ještě pamatuju, že šlo o povídku "A bedýnka se modře rozzářila", a to je v těch stovkách povídek co říst. Solidně se tehdy jevil příchod z kategorie seniorů dr. Čihař z Národního muzea. Vítězství

Již počtvrté vyhláší CSV SSM VSCHT Pardubice spolu s FV SSM MFF UK Praha 8 Okresním kulturním střediskem v Pardubicích literární soutěž o nejlepší sci-fi povídku.

Soutěže se mohou zúčastnit všichni amatérští autoři, kteří zatím knižně samostatně nepublikovali. Věk, počet prací od jednoho autora a rozsah nejsou nijak omezeny. Zasláné povídky musí být dosud nepublikované, napsané normovaným strojopisem (1800 úderů na stránku) ve třech exemplářích (originál + 2 kopie). Jméno autora, věk, adresa, povolání a další údaje musí být uvedeny na zvláštním listu papíru. Práce se autorům nevracejí a zůstávají k dispozici pořadatelům, kteří si na ně vyhražují dispoziční práva.

Vyhlášení výsledků soutěže proběhne na IV. celostátním setkání přátel a fanoušků vědeckofantastické literatury PARCON '85 v Pardubicích 19.-21.dubna 1985, na které budou pozváni také autoři 50 nejlepších povídek.

Povídky do soutěže "O cenu K.Čapka" zasílejte do 30.1.1985 na adresu: Pavel Blecha, Studentská 200, 530 09, Pardubice

L.Kubice lze do jisté míry přičíst množství příspěvků, které poslal - všechny měly solidní úroveň, byly vypočítované, takže došlo vlastně k rozhodnutím "s přihlédnutím k ostatním pracem".

pokračování na další straně

po 3 číslech .....

Tohle je bolavým místem soutěže - i když je anonymní, zajímavý autor se prozradí stylem, jiný zase psacím strojem, na němž vyskakuje písmenko A či způsobem psaní titulu. Takže porotce si dá 1+1 dohromady a začne, byť proti své vůli, kalkulovat. Ale abych ten první ročník shrnul: byl pokusný a nejslabší a není se čemu divit. Ale objevili se na něm již lidé, o nimiž stálo nato počítat.

Podruhé se vše rozjelo s mnohem větší zkušeností. Je zajímavé, jak rychle se mezi začínajícími literáty a grafomany rozkřikne, co je která soutěž zač, a myslím, že z toho Pardubice nevyšly špatně. Těch grafomanských příspěvků hrubého zrna bylo méně, i když celkově bylo povídek o hodně víc než poprvé. Nejednotnost ve srovnávacích pozicích způsobila, že se do soutěže dostaly i povídky s rukopisů, které se připravovaly v nakladatelstvích a svědčí jen o kompetenci porotců, že se dostaly až do nejvyššího kola, kde se rozhodovalo o cenách. Tam přirozeně došlo k řešení kompromisem - čestná uznání (zúčastnilo to něco zlé krve, ale to přeběhlo).

I ve druhém ročníku trvala existence kategorie "dorostenců" a opět v ní byly uděleny ceny, byť podle mého názoru jen za píli a se slušností. Tohle věkové dělení má opodstatnění tam, kde jde o nárost svalové hmoty, ale v Pardubicích, přátelé.....? Nicméně širší porota druhého (úředně prvního) ročníku soutěže se nakonec po deseti dlouhých diskusích shodla, byť to bylo až dopoledne před vyhlášením a za pomoci instrumentů běžně používaných ve volbách. Vyhrál ing. I. Kmínek o povídkou, která se mnohým (včetně mne) nejvíce líbila jako nejlepší z těch, které jsme četli, jenomže svůj počet bodů získala zcela objektivně.

Kmínek byl každopádně největším objevem druhých Pardubic a jediným, kdo dokázal (jak se časem poznalo) jít důsledně za svým cílem a vlastně dnes už pravidelně publikovat. Stabilitní úroveň si udržel i J. Hlavička, s něhož (alespoň podle svých měřítek a nároků) vyrostl osobitý autor, který by měl mít buď víc sebevědomí nebo dobrého agenta.

Celkově měl pak tento ročník dost vysokou úroveň. Bylo to způsobeno mimo jiné i onou "profesionální" účastí rukopisů, přijatých již nakladatelstvími k vydání. Ale jsem přesvědčen, že s povídkami do soutěže zaslaných a oceněných by se dala sestavit hezká knížečka, která by žádnému vydavatelskému domu ostudu neudělala. Což ostatně brzy dokáže I. Železný ve své antologii, kam toho dost zařadil.

Potřetí to bylo vlastně nedávno a tudíž se nehodlám příliš rozepisovat. Porota byla opět širší a do obyčejné kanceláře by se už asi nevešla, takže se ani nikdy celá nesešla. Každý četl část celku, vybrané kusy potom všichni, a všichni bodovali. Matfyzáci do hodnocení matematiku a na bodování se přísně dbalo. I letos se objevily moučky a večer před předáváním cen pořád ještě existoval návrh pokračování na další straně

parkon

58 v číslech .....

238
674

Na PARCONu '84 bylo celkem ubytováno 238 lidí a počet účastníků se pohyboval kolem 300. Ze zahraničí přijeli Peter Zsoldos a Sándor Horváth (MLR), Eric Simon (NDR), Andrzej Szatkowsky a Adam Holanský (PLR). Organizační štáb se skládal ze 14 lidí a jejich zhruba 50 pomocníků. Celkem bylo odvysíláno 14 hodin filmů (Svět za 100 let + Muž, který procházel mřížemi + Fantastická cesta + Fantom Londýna) a asi 22 hodin videa (Superman I, II, Tran Hvězdné války, Invaze uchvatitelů). Ze tří dnů proběhlo 58 hodin aktivních pořadů, tedy 19 na den. Do soutěže bylo zasíláno 293 povídek, které hodnotilo 9 porotců. Do dražby a burzy bylo přijato 676 knih od 46 lidí, nejméně 1 a nejvíce 81 od jediného člověka. Nejvíce se na dražbě vyšípal Součkův "Případ pes baskervilského" (215,-), ze západních autorů pak Acimovičův "Konec večnosti" (190,-) a se socialistických Len "K mrakům Magelanovým" (170,-).

Výsledková listina PARCON '84

Soutěž o "Cenu Karla Čapka"

1. Druhý vstup do téže řeky /I. Kmínek/
2. Mít všechno /J. Pacinovsky/
3. Zřítu k obrazu svému /V. Veverka/
4. Staropanenská /J. Hlavička/
5. Jdi si zajezdit výtahama /D. Outláš/
6. O zániku království Garrakánského /O. Jirout/
7. Francis Adams a jeho šéf /O. Adámek/
8. Sigismund Freud by měl radost /F. Novotný/
9. Bolest /M. Třeštík/
10. Neříkej mi ještěrko /J. Petr/

Soutěž o nejlepší minipovídku

(do 4 stran formátu A4)

1. Nánon /P. Burian/
2. Vodovodní potrubí /M. Hložek/
3. Vaše starosti na slepičí hlavě /M. Pilecký/
4. Pán na inzerát /V. Ošlákova/
5. Schopnost přetrvání /O. Adámek/

Nadějný nový autor

(amatér, který dosud nepublikoval)

1. Jdi si zajezdit výtahama /D. Outláš/
2. O zániku království Garrakánského /O. Jirout/
3. Bolest /M. Třeštík/
4. Zabíjač draků /P. Sadovský/
5. Sekr paní Bláhové /J. Novotná/

- Pavel Blecha, SFK Pardubice -

po 3 letech...

hodnotit - byl samozřejmě matematicky - úplně jinak. Povádek bylo o něco méně než loni, neexistovala kategorie dorostenců, avšak protože někteří porotci rádi hodnotí, přibýlo v půli hodnocení ještě kategorie "krátká povídka" a posléze ještě i "nadějný začátečník" (žesky newcomer). No jsem si jist, zda to něčemu prospělo, ale budí, diplomů je dost na spoustu let dopředu (jak jsem se sám přesvědčil).

Ing. I. Kmínek předvedl ve velkém stylu, že za ten rok udělal spoustu práce a zvítězil naprosto bezkonkurenčně /alespoň u mne/, trochu polovil Hlavička, i když zůstal pořád výraznou postavou. A objevilo se pár jiných fajn lidí: Pacínovský, Voverka, Sobotík a další. Potěšilo mne, že soutěž je čím dál tím rozmanitější jak námětově, tak formálně. Letošní autoři si už dokázali mnohem víc a lépe hrát s jazykem (v tom dobrém slova smyslu), hledali neklasická prismata, projevovali v napsaném i vlastní osobnost. Zkrátka - taky letos by se hned na jaře dala vydat pěkná knížka, kdyby.....

A jaké z toho plyne poučení? Pokud jde o organizaci soutěže, přimlouval bych se za to, aby byly pro všechny porotce jasné a zřetelné propozice, od samého počátku až do vyhlášení výsledků neměnné, a bez dalších dodatečných soutěžních kategorií. Ono to sice svádí, na světových conech se dávají ceny za spoustu věcí, ale to přece není důvod...

Dále bych se přimlouval za omezení účasti na jednu povídku od každého autora. Vyhnuli bychom se tak onomu rozporu "když on sice nemá žádnou nejlepší, ale osm takových, že by si každá zasloužila nějakou cenu" či naopak "když už mu dáme první, tak přece mu nemůžeme dát i druhou a třetí, jak by to vypadalo." Ostatní kategorie bych omezil na jedinou zvlášť ní cenu "nejlepší nadějný začátečník (chci říci "newcomer"). Mohl by to být "Pardubický čolek", Triturus pardubicensis. Dále by porota měla mít od samého začátku předsedu, který by ve sporných případech měl prokázat soudnost i zodpovědnost a převážít spor na tu stranu, kam mu to jeho zkušenosti i svědomí přikazují.

- Jaroslav Veis -

OPOŽDĚNÁ PŘIHLÁŠKA DO DISKUSE

Panelová diskuse Jaroslava Veise patřila rozhodně k nejlepším programům letošního PARCONu. Což jsem nečekal, protože znáte to, tu hrozbu všech schůzí, besed a seminářů: "...No, nebojte se, zeptejte se, co vás zajímá... budu mluvit jen krátce, aby pak zbyl čas na diskusi.... mluvit by jste měli hlavně vy..." a podobně.

pokračování na další straně

aktuality

Toto je šesté číslo Interkomu. Pokud Vám některé chybí, napište data těch, které máte. Chybějící obdržíte poté, co namožíme další exempláře. Zároveň upozorňujeme, že jde o metodicko-informační materiál, se kterým by měli být seznámeni všichni a k t i v n í členové SFK, který by však neměl být vynášen na veřejnost ani dále rozmnožován.

Tip pro amatérské autory, ať již při klubech nebo divočáky:

Podle předběžné dohody P. Holana s redaktorem čs. rozhlasu Rösslerem tento hledá kratší SF povídky, vhodné pro rozhlasové zpracování (tj. spád, dialogizovatelné nebo v ich formě, pointa). Chcete-li to skusit, zašlete Paginu do MKK. Těm zkušenějším zároveň doporučujeme, aby zkusili štěstí v nakladatelství Albatros. Podle našich informací se tam chystají věnovat každý rok dva svazky edice Karavana čistě čs. SF tvorbě a ty bude třeba nějak zaplnit.

Redakce Interkomu prosí všechny kluby, které mají nějaký znak nebo symbol (návěštívní, razítko, hlavičku, obtisk na tričko atd.), aby jí zaslali jeho ukázkou.

M. znovu vyzývá všechny kluby, které tak dosud neučinily, aby jí zaslaly cca 20 ofrankovaných obálek se zpáteční adresou (k distribuci Interkomu).

koordinace

Původně to byla taková "rychlówka". Spectra a Hydrostav si po dohodě v Pardubicích vyměnily knížky v ceně zhruba jedné tisícovky a vznikla myšlenka na pravidelnou výměnu toho, co někde v knihkupectvích ještě je a jinde už ne. V tomto duchu byla také inzerována nabídka knih v 2. Interkomu s výzvou, aby kluby odepsaly, co vše se u nich v knihkupectví ještě sežene. Takže tímto děkujeme těm zhruba 5 SFK, které na výzvu odepsaly, a slibujeme, že budou mít v následujícím projektu přednost.

Původní projekt praxe brzy překonala - ukázalo se, že než lidé na nabídku zareagují, tak leckde nabízené knihy již vyprodají. Správná myšlenka však nemůže na takový detail zahynout a tak se MKK rozhodla jít na to velkoryse: kupovat do zásoby všechny knižní novinky, skladovat je a pokrývat z nich případný zájem.

- PŘÍHLAŠKA DO DISKUSE -

V neveliké posluchárně pardubické VŠCHT by si však každý učitel připadal jak v té nejfantastičtější sci-fi a představoval si tak po pracovní stránce ráj. Vedoucí diskuse Jaroslav Veis byl záhy umlčen, zmohl se jen na občasné udílení slov, na které bylo (to nepřeháním!) třeba dělat pořádky, všechny generace se ze všech koutů ozývaly se svými názory, navzájem si kladly otázky, odjinud se na ně zase odpovídalo, při vystoupení každého účastníka bylo ticho jako v hrobě (to potvrzujeme, protože máme k dispozici nahrávku diskuse - pozn. red) a pouze kdosi, vlastně všude kolem něj, se žžžádostí o možnost promluvit. Jsem přesvědčen, že aktivnější seminář tato posluchárna nezažila.

Hovořilo se především o tom, proč v SF literatuře převládá pesimistický tón a taky proč čtete knížky, a tpy se trochu pomlouvalo. Koho, to je nabíledni - ty nepřítomné. A nepřítomní byli ti, kdo s vytřeštěnými očima v ucho sledovali z videa jakési SF hrůzy. Přiznejme si, že takových bylo dost.

Obecně se dá určitě souhlasit s názory mnoha diskutujících, že takového (pouhé) pasivní přijímání informací není zcela v pořádku a určitě nebylo smyslem PARCONu. Koneckonců tento psývar je torčom zvednutých prstů většiny fejetenistů a rad našich médií o trávení volného času. A od nich se to dá brát.

Ale tady jsme byli na PARCONu - "setkání přátel sci-fi", pozor, teď přijde zásadní věta: Kde jinde by měl člověk (často poprvé) přicházet do styku s videomagnetofony, těmito (u nás) malými technickými zázraky? Nepřehlédneme ta dvě poslední slova, o nich je a i na PARCONu byla často řeč. Mohu se opřít o hlasy v Pardubicích podchycené, už M. Grün ve své přednášce "o sci-fi v kosmonautice a naopak" se zmínil o čaptém přínosu tohoto žánru k technickému pokroku, kdy ledacos vyskytující se v sci-fi literatuře za pár let neodmyslitelně zakotvilo v astronautice. I v samotné diskusi byla řeč o Japoncích, kteří každý sebebláznivější nápad v žánru SF vyhledávají a zkoumají možnost použití.

Jenže jsme u kořene. Co jsme schopni tolerovat, ba se dí, co nás nadchne u počítačů sedmé generace a několik tisíc světelných let vzdálených souhvězdích, o to mentorštěji shlížíme (třeba) na otevřenou pusku před technikou roku 1984. Ale to neříkám nic nového, i tohle bylo v diskusi v jiné souvislosti řečeno.

Všichni z nás v Pardubicích jsme byli fanoušky žánru SF, někdo ho čte, většina se pokouší i něco psát. Každý, kdo se jakkoli slovem ventiluje, má úmysl přesvědčit druhé. Ví, umělecký zážitek, katarze, pocit krásna, přiblížení pocitů, události, to všechno je tam taky. Ale navíc ještě snaha přesvědčit. O své pravdě, o svém pohledu na lidi a svět. Neznám hezčí SF knihu, ani žádnou takovou, která by víc vyvracelamé předchozí řádky než Malý princ A. de Saint Exupéryho. I zde jsme však p-

- KOORDINACE -

V žádném případě však nelze spoléhat na to, že KF (knížní fond) zajistí každému automaticky vše, co vyjde. Praha přijímá předem objednávky na slovenské knížky, Hydrostav v Bratislavě zase na české. Kromě dodávek Čechy-Slovensko (15-30 kusů od každého titulu) je v našich silách a finančních možnostech skladovat 5-15 kusů každého titulu (pokud navíc nepůjde o knihu, na kterou se stojí tři hodiny fronta a dávají jen po jedné). I přes toto omezení se však domníváme, že následující nabídkový list, který bude každé tři měsíce obměňován, může být pro mnohé začínající scifisty či klubové knihovny zajímavý. Proto také prosíme o informaci, zda se někde nevyskytují knihy, které na něm uvedeny nejsou. Objednávky vyřizujeme do vyčerpání zásob, ke každé knize připočítáváme 1,- Kčs manipulační poplatek, kdo dřív napíše, má větší šanci, že bude uspokojen, paragony nedodáváme. Objednávky na adresu M. Nejedlého.

Volný: Zlatá past plná času

Bulyčev: Zákon pro draka, Martanský elixír
Slyšel jsem Země

Strugatští: Les/Je těžké být bohem, Pondělí začíná v sobotu, Hotel u mrtvého alpinisty

Asimov: Okruhliak na oblohe

Šerbergová: Vitr v síti

Páral: Pokusení A-ZZ

Martin: Největší skandál v dějinách lidst

Rosenbaum/Szalai: Dvojnásobný dvojník

sborník: Vesmírní detektivové

Anderson: Strážci času

Zinovij: Kandidáti smrti

dokončení v příštím čísle !!

Přesvědčování o jeho humánním vidění světa a mezilidských vztahů, jak jsme o tom ještě neuvažovali.

Tím vším chvilí říci: Jak chceme někoho přesvědčit o naší představě života za tisíc let, jak a proč máme rozvíjet fantazii, když k tomu, co tady máme už teď, se chováme jak sedlák k prvnímu automobilu?

Ano, slyším argumenty druhé strany: Odšed pocud, technika má sloužit člověku a ne si ho zotročovat, knize se stejně nic nevyrovná; to všechno jako argument berní. Ale ne každý má tu trpělivost všechno a pořádkem číst. A sebekrásnější nepřetčená kniha je k ničemu. Navíc jsme při její četbě stejně "zotročováni" jako třeba při tom TV filmu. Jenže do toho filmu/video/je módou sít trochu rejpnout.

Na závěr tedy tři věty: Nejkrásnější forma pohybu je chůze. Do Pardubic jsem přesto přijel rychlíkem. Za rok bych rád přijel autem.

- Michal Kabelík, SFL Boskovice -